

Διδαχή

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ
Δελφών & Μισούλη | Τ.2310 828 989 | www.inmetamorfoseos.gr

ΕΤΟΣ 3^ο | 29 Οκτωβρίου 2023 | Αρ. Φύλλου 149

ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' ΛΟΥΚΑ

Σχόλιο στο Ευαγγελικό Ανάγνωσμα: Λκ 8, 41-56

Εκείνο τον καιρό, πλησίασε τον Ιησού κάποιος άνθρωπος που τον έλεγαν Ιάειρο και ήταν άρχοντας της συναγωγής. Αυτός έπεσε στα πόδια του Ιησού και τον παρακαλούσε να πάει στο σπίτι του, γιατί είχε μια μοναχοκόρη δώδεκα χρόνων, που ήταν ετοιμοθάνατη. Την ώρα που ο Ιησούς βράδιζε προς το σπίτι, τα πλήθη τον περιέβαλλαν ασφυκτικά. Κάποια γυναίκα, που υπέφερε από αιμορραγία δώδεκα χρόνια και είχε ξοδέψει όλη της την περιουσία στους γιατρούς, χωρίς κανένας να μπορέσει να την κάνει καλά, πήγε πίσω από τον Ιησού, άγγιξε την άκρη στο ρούχο του, κι αμέσως η αιμορραγία της σταμάτησε. Τότε ο Ιησούς είπε: «Ποιος με άγγιξε;» Ενώ όλοι αρνιούνταν, ο Πέτρος και όσοι ήταν μαζί του έλεγαν: «Διδάσκαλε, οι όχλοι έχουν στριμωχτεί κοντά σου και σε πιέζουν, και συ λες ποιος με άγγιξε;» Ο Ιησούς όμως είπε: «Κάποιος με άγγιξε, γιατί εγώ ένιωσα να βγαίνει από μένα δύναμη». Μόλις η γυναίκα είδε ότι δεν ξέφυγε την προσοχή του, ήρθε τρέμοντας κι έπεσε στα πόδια του και μπροστά σ' όλο τον κόσμο του είπε για ποια αιτία τον άγγιξε και ότι είχε γιατρευτεί αμέσως. Εκείνος της είπε: «Θάρρος, κόρη μου, η πίστη σου σε έσωσε· πήγαινε στο καλό». Ενώ ο Ιησούς ακόμα μιλούσε, ήρθε κάποιος από το σπίτι του άρχοντα της συναγωγής και του λέει: «Η κόρη σου πέθανε· μην ενοχλείς πια τον δάσκαλο». Όταν το άκουσε ο Ιησούς, του είπε: «Εσύ μη φοβάσαι, μόνο πίστευε, και

θα σωθεί». Φτάνοντας στο σπίτι, δεν άφησε κανέναν να μπει μέσα μαζί του, εκτός από τον Πέτρο, τον Ιωάννη και τον Ιάκωβο, καθώς και τον πατέρα και την μητέρα του κοριτσιού. Όλοι έκλαιγαν και τη θρηνολογούσαν. Ο Ιησούς όμως τους είπε: «Μην κλαίτε· δεν πέθανε, αλλά κοιμάται». Εκείνοι τον περιγελούσαν, βέβαιοι πως είχε πεθάνει. Ο Ιησούς αφού τους έβγαλε όλους έξω, έπιασε το κορίτσι από το χέρι και του είπε δυνατά: «Κορίτσι, σήκω!» Το πνεύμα της επέστρεψε κι αυτή αμέσως σηκώθηκε. Ο Ιησούς τότε διέταξε να της δώσουν να φάει. Οι γονείς της έμειναν κατάπληκτοι. Εκείνος όμως τους είπε να μην πουν σε κανέναν τι είχε γίνει.

Χαρακτηριστικά της Περικοπής

α) Σήμερα η περικοπή παρουσιάζει δύο θαύματα στενά ενωμένα. Το ένα μέσα στο άλλο. Έτσι, στενά ενωμένα, τα αφηγούνται και οι τρεις Ευαγγελιστές. Μάλιστα, για την ομορφιά του πράγματος και για τους φιλολόγους, υπενθυμίζω το φαινόμενο του εγκλιβωτισμού που υπάρχει εδώ. Μοναδικό στην Κ. Διαθήκη, όσο γνωρίζω.

β) Ο Κύριος ξεκίνησε για τη θεραπεία της κόρης του Ιάιερου και καθ' οδόν προέκυψε και η αιμορροούσα γυναίκα.

γ) Τα δύο θαύματα συντελούνται στα περίχωρα της Καπερναούμ, λίγο μετά το θαύμα της θεραπείας του δαιμονιζόμενου των Γαδαρνών, το οποίο παρακολούθησαμε την προηγούμενη Κυριακή.

δ) Έχει ιδιαίτερη σημασία το γεγονός ότι, ενώ οι Γαδαρνοί απέπεμψαν τον Ιησού από την περιοχή τους, αν και ευεργετήθηκαν από αυτόν, οι κάτοικοι της Γαλιλαίας, όπου έγιναν τα δύο θαύματα, τον υποδέχτηκαν στην ακρογιαλιά με αγαλλίαση. Ο Κύριος όμως και στη μια και στην άλλη περίπτωση θαυματουργήσε με αγάπη.

Και ε) Και τα δύο θαύματα σχετίζονται με τον ίδιο χρονικό προσδιορισμό: Η αιμορροούσα γυναίκα ήταν δώδεκα χρόνια άρρωστη και η κόρη του Ιάιερου ήταν δώδεκα ετών. Νομίζω ότι η σύμπτωση αυτή δεν είναι τυχαία. Υποδηλώνει ότι ο άνθρωπος, κατά την Καινή Διαθήκη, όσο ζει υπό το παλαιό καθεστώς, τελεί σε κατάσταση πόνου και φθοράς. Μόνο ο Κύριος Ιησούς εισάγει νέο κόσμο, αφθαρσίας και αιωνιότητας.

Προσέγγιση της Περικοπής

α) Ανάμεσα σ' αυτούς που υποδέχτηκαν τον Ιησού ήταν και ο προϊστάμενος της Συναγωγής Ιάιερος, ο οποίος σίγουρα τον περίμενε και με αγωνία. Ο άνθρωπος αυτός, που το όνομά του σήμαινε «ο Θεός φωτίζει» ή «ο Θεός ανιστά» και ο οποίος φρόντιζε γενικά την

τάξη της λατρείας στη Συναγωγή, ξεπέρασε τις προκαταλήψεις των ομοθηρίσκων του Ιουδαίων απέναντι στον Ιησού και γονατιστός τον παρακαλεί θερμά για την βαριά άρρωστη κόρη του (ο Ματθαίος την παρουσιάζει ήδη νεκρή).

β) Να σημειώσουμε ότι, όπως φαίνεται, ο Ιάειρος δεν διέθετε την πίστη του εκατόνταρχου, τον οποίο αρκούσε το να πει ο Χριστός ένα λόγο από μακριά για τη θεραπεία του δούλου του, αλλά παρά ταύτα χωρίς σχόλια και «παζαρέματα» αποδέχτηκε την παράκλησή του και πορεύτηκε, χωρίς αργοπορία, προς το σπίτι του.

γ) Καθ' οδόν παρεμβάλλει ο Ευαγγελιστής ένα επεισόδιο με μια γυναίκα, η οποία, συμπορευόμενη με το πλήθος, είχε το δικό της πρόβλημα και το δικό της πόνο: Έπασχε δώδεκα χρόνια από αιμορραγία. Είχε καταξοδευτεί και γιατρεία δεν βρήκε από γιατρούς. Αυτή η γυναίκα, δειλά και απαρατήρητη, όμως με πλήρη βεβαιότητα, ξωπίσω από τον Κύριο, άγγιξε το ρούχο του και αμέσως σταμάτησε η αιμορραγία. Ήταν αυτή η γιατρεία ένα θαύμα σωτήριου, από τα πολλά που κάνει ο Κύριος. Πάρα πολλά όμως μπορεί να πει κανείς γι' αυτό. Εμείς, εξαιτίας του χρόνου, να πούμε μόνο το εξής: Η απόλυτη εμπιστοσύνη και βεβαιότητα της γυναίκας αυτής προς τον Κύριο εκδηλώθηκε με το να ακουμπήσει, χωρίς να γίνει αντιληπτή, το ρούχο του. Όμως ο Χριστός, από τον οποίο δεν διέλαθε η πράξη της γυναίκας, την ανασύρει από την ανωνυμία και τον φόβο ότι, λόγω της αιμορραγίας της, ήταν ακάθαρτη. Ρωτάει και ξαναρωτάει με επιμονή να πληροφορηθεί ποιος τον άγγιξε, μέσα στο πλήθος που τον ακουμπούσε. Κι όταν εκείνη τολμά να ομολογήσει την πράξη της επαινείται για την πίστη της.

δ) Αυτή η θεραπεία είναι από τις συγκινητικότερες της Κ. Διαθήκης για το γεγονός ότι και ο Κύριος εξέπεμψε και η γυναίκα έλαβε τη θεραπευτική δύναμη εσωτερικά, χωρίς κάποιο λόγο. Απόρρητα. Μέσα στο πλήθος και στο θόρυβο λειτούργησε η κρύφια σωστική επικοινωνία γυναίκας και Χριστού. Μετάγγιση μάλλον θείας δυνάμεως. Το περιστατικό της μας δείχνει ότι υπάρχει η δυνατότητα μιας εσωτερικής εγγραφής με τον Ιησού. Μιας επαφής με τον Θεάνθρωπο που σου μεταδίδει κάτι από το δικό του. Αυτήν την εγγραφή δεν την επηρεάζει ούτε ο θόρυβος, ούτε το πλήθος. Αρκεί να είσαι συντετριμμένος και απογοητευμένος από τον εαυτό σου. Και αυτό φτάνει.

ε) Ενώ ακόμη ο Ιησούς συνομιλούσε με την γυναίκα (Βερενίκη ή Βερνίκη την ονομάζουν τα απόκρυφα) απεσταλμένοι από το σπίτι του αρχισυνάγωγου αναγγέλλουν ότι το κορίτσι ήδη πέθανε και ότι δεν υπάρχει λόγος να ενοχλεί περισσότερο τον διδάσκαλο. Ο Ιησούς,

μη λαμβάνοντας υπόψη του την είδηση και αδιαφορώντας για τους πιθανούς λόγους που οδήγησαν σ' αυτή, απευθυνόμενος στον Ιάειρο του λέει «*Μὴ φοβοῦ, μόνον πίστευε*». Ακολουθώντας με τους τρεις μαθητές, εν μέσω θρήνων και κοπετών, μπήκε στο σπίτι, λέει ότι η κόρη δεν πέθανε αλλά κοιμάται- λόγο που οι παριστάμενοι αντιμετώπισαν με ειρωνεία- και κρατώντας από το χέρι της την προστάζει με αυθεντία: «*Ἡ παῖς ἐγείρου*». Η κόρη σηκώνεται και οι παριστάμενοι μένουν κατάπληκτοι. Για την άρση κάθε αμφιβολίας μάλιστα, κατ' εντολή του Χριστού, δίνουν φαγητό στο κορίτσι.

Ο Ευαγγελιστής δεν προχωράει παραπέρα. Δεν ενδιαφέρεται να αφηγηθεί τι έγινε μετά. Τον αρκεί το γεγονός ότι και τούτη τη φορά φάνηκε περιλάμπρα ότι ο Χριστός είναι ο κύριος και εξουσιαστής του θανάτου.

στ) Κάνει για άλλη μια φορά εντύπωση ότι ο Ευαγγελιστής, διηγούμενος μια ακόμη επιστροφή σε τούτη τη ζωή:

i) Παρουσιάζει τον Χριστό με ένα πρόσταγμα να καλεί σε επάνοδο στη ζωή την δωδεκαετή· αυτό φαίνεται από τη φράση, την οποία διαβάζουμε περί το τέλος της αφήγησης: «*Καὶ ἐπέστρεψε τὸ πνεῦμα αὐτῆς*». Ανάσταση, λοιπόν, σημαίνει: κλήση επανόδου σ' αυτή, την τωρινή ζωή

Και ii) χαρακτηρίζει, πολύ σωστά, αυτό που με το κάλεσμα του Χριστού επέστρεψε στη δωδεκαετή ως «*πνεῦμα*». Που σημαίνει ότι επέστρεψε η πνευματική υπόσταση του ανθρώπου.

Μήνυμα

Η ζωή την οποία βλέπουμε στα θαύματα της Κ. Διαθήκης και που εγκαίνιασε ο Χριστός είναι η νέα ζωή της θείας αγάπης. Μια ζωή χωρίς τον τρόπο του θανάτου. Αυτή τη ζωή γευόμαστε μέσα στα μυστήρια της Εκκλησίας μας. Έτσι, η βασιλεία του Θεού δεν είναι απατηλό όνειρο αλλά πραγματικότητα.

π. Ι. Σ

